

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: ŠIMEK Jiří

Obor: herectví ALD

Oponent diplomové práce: prof. Karel Makonj

Předem zdůrazňuji, že považuji diplomovou práci Jiřího Šimka za velmi kvalitní a cennou, poskytující velkou schopnost sebereflexe i zobecnění, což nebývá vždy zvykem.

Jeho doposud nalezenou poetiku pohybového divadla, kterou realizuje v úzké spolupráci se Sárrou Arnsteinovou, bych nejspíš přirovnal k chudému divadlu, jak ho známe z pojetí J. Grotowského, lehce zabarveného současným minimalismem. Mám na mysli především koncentraci na samu hereckou práci, bez vnějších pomůcek, berliček a pozlátek, a to dokonce v ryze autorském provedení. Ano, i když byl herec u Grotowského v centru režisérova zájmu, přece jen vedle něj stál výrazný tandem režiséra a dramaturga.

Tento tandem v tomto případě chybí, představení vznikají skutečně jen z vůle dvou herců, skrze ně, zde a teď – v přítomnosti diváka, považovaného za spolutvůrce představení. Co se týče oněch berliček, oba tvůrci shledali v podstatě nepodstatnými nebo až škodlivými možnostmi využití projekce, efektního light designu i nadměrné fixace na úkor improvizace či přesněji bytí v situaci a ve vztahu (či ve vztazích, mám-li na mysli i diváka). Ani jejich vztah k využití textu není jednoznačný či automatický (což je jen dobře), domnívám se však, že by bylo škoda tento vztah nepodrobovat další analýze a smysluplně (významotvorně) ho využívat i v budoucnu v nejrůznějších modifikacích.

Přesto mi to však nedá a musím se zeptat – právě studenta KALD, katedry, která proklamuje akcent na mezioborovou týmovou spolupráci, co jim brání zapojení do této tvůrčí práce režiséra či dramaturga, nevěřím, že jde jen o to „nenechat si do toho mluvit“. Ne, že by v tomto případě absence těchto profesí příliš citelně chyběla, to znám výraznější, až odstrašující příklady, ale chci se diplomanta zeptat na důvody postradatelnosti těchto profesí, pravděpodobně na důvod jejich nevíry v potřebnost a inspirovatelnost z těchto oblastí. Přitom z některých pasáží této diplomové práce přímo vyplývá, že další „oči“ by jim byly jen ku prospěchu a že je nemohou nahradit jen video nahrávky průběžných zkoušek. Kde – během studia, založeného na týmové spolupráci – došlo k tomuto pocitu sebedostatečnosti?

Nato považuji za vhodné si odpovědět a uvědomit si i motivaci této odpovědi především vzhledem k jejich dalšímu uměleckému vývoji. Stejně tak

– ze stejného hlediska – bych se rád diplomanta zeptal, jakou vidí perspektivu této tandemové práce a jak maximálně velký soubor by byl schopen – podle jeho názoru - podobného intenzivně introspektivního stylu práce?

A jakým způsobem si představuje další možnosti prohlubování a obohacování vlastní poetiky? Po využití stínohry v první reflektované inscenaci vidí možnosti i využití hereckého (nikoli loutkohereckého) vztahu s objektem? Nepřikazuji, ani nedoporučuji, jen se ptám.

Práci samozřejmě **d o p o r u č u j i** k obhajobě, odhlížím od několika obligátních pravopisných chyb a překlepů.

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 4.9.2016

.....

p o d p i s